

MEZOKÖRTOYUZ

Niye daha önce hiç aklıma gelmedi bu konu?Niye baskalari dikkat çekince,hemen o tarafa yöneliyoruz?

Sahi be,acaba kanimizda % kaç oranda Türk olduğumuzu gösteren veriler mevcuttur?Var mi hakaten öyle bir ayristirma metodu?Var ise eger,niye bunca zamandır gizlendi de şimdi ortaya atıldı?Diyorum ki yaptırırım.Hep beraber teste girelim.Kim,kim olduğunu,hatta babası bilinmeyenler de artık bu münasebetle bilinmeyen bir Türk babadan olma dogduğunu da öğrenir böylece.Önemli olan Türk oğlu Türk dogmaktır.

Ben mesela,bir tip laboratuvarına bas vurdum,kanimin tahlil edilmesi için.Olur ya,sorulursa eger,% kaç Türk olduğum veya olmadığım mutlaka ortaya çıksın istiyorum.Ben bu kara leke ile yasayamammmmmmmmm!!!!!!!

Laboratuvarci ille de doktor raporu sart diyor.”Yahu al bu kani sen,yap bir test.Yoksa sana da çekerim bir rest” “Alayım” dedi de “Nasil yapilir öyle bir test ?”Olurdu olmazdi derken,yapılmadan test,ayrıldık oradan erken.

Aklimi kurcaliyor bu konu.Diyorlar ki karistirir isek,taa Konya,Karaman veya kimisi de Kayseri’ye ulasiyor sonu.Onlar Türk mü peki?Türk,Türk,hem de halis muhlis,Osmanlıdan kalma.Ancak,Atatürk’ün,Osmanlinin tüm maddi ve manevi degerlerini reddetmesi tuhaf degil mi sizce?Peki Osmanli demek Türklük ise,Atatürk niye Osmanli degil?Her Türk Osmanli ise iste şimdi de koptu papara.Neden?Tuncer Bagiskan abimin dedigi gibi Osmanlilarda,asli Lüzinyan,biraz Sirp,biraz Rum,İtalyan,Cenevizli,Arnavut,nebileyim bilimum millete ait Pasa,Padisah,Kıralıçe,Ece kiyamet de onun için.Biz de onların kanini tasiyor isek eger,ta bize gelene kadar kaldı mı asli kanimiz?Neyiz be biz şimdi?”MEZOKÖRTO degil miyiz A KEZEMERTO ?

Ne luzumu vardi şimdi bunu desmeye,insani insan olarak elestirmek,degerlendirmek dururken,kanini netlestirmek?Herkes safini almıs,hatta önlere bile fırlamıs iken,araya fellik koymak niye?Baskasına kara çalayım derken oldumu şimdi sütundaslari titretmek?Onların gizli saklı kalmıs korkularini açığa çıkarmak yakisik alır mi?Ne yani kim olduğunu ispat etmek için her kes atalarının mezarları basında mı nöbet tutacak şimdi?Haaa o zaman yersiniz zumbiyi be efendiler,çünkü Sevgül’ümüzün anası daha sag,babası da Türk mezarlığında gömülüdür.(Eger Türklük bu ise) Ya sizlerin ata mezarları nerede be pasalar agalar?

Bakin,Osmanli gerçegini bilerek hala daha kesin ve kati,hatta ari bir Türk irkiyiz dersiniz o zaman sizler için Atatürk yasamamıs demektir.Ama siz, varsın Osmanli Türkü olduğunuzda inat edin.Ben, Osmanli’nin zengin kültür mirası içerisinde,Kibrisliligi ile övünüp, biraz ondan biraz bundan olduğunu ortaya koyan erdemli insanlardan tarafım,siz ne söylerseniz söyleyin.

27 AGUSTOS 2001

TEMA IRKAD

Deliler ve Kendini Akıllı Görenler

Demir parmaklıklar arasından dışarıyı seyreden ruh hastasına, yoldan geçen ve kendini çok akıllı gören biri sorar:

İçeride kaç kişisiniz?

Ruh hastası parmaklıklara sıkıca yapışarak hemen yanıt verir:

Siz dışarıda kaç kişisiniz?

Ne demeye getiriyor ruh hastası?

İçerideki deliler dışarıdaki delilerden daha azdır. Siz dışarıda daha fazlasınız!

İçerideki delilerin ne kadar olduğunu soran ve kendini akıllı gören kişi dışarıdaki delilerin varlığından habersiz.

Dışarda belirli oranda ruhsal bozukluğu yansıtan ve tanısı konamamış pek çok ruh hastasının elini kolunu sallayarak sokaklarda dolaştığını düşünemiyor.

Ama içeriye atılan kişi haykırıyor.

"Kendini ve çevreni iyi tanıyor musun?

Lütfen daha dikkatli konuş"

Hapishaneler; hırsızlar, katiller ve soyguncularla dolup taşıyor.

Ya dışarıda elini kolunu sallayarak dolaşan soyguncular, kaçakçılar ve hırsızlara ne demeli? İçerdekiler mi yoksa dışardakiler mi fazla?

Kendini tanıyan ve kendini tanımayan insanlar!

Acaba bunların hangisi fazladır?

İnsanın kendini tanıması ve ne durumda olduğunu bilmesi kadar anlamlı, düzeyli bir yaklaşım olabilir mi?

Kendini iyi tanıyan kişi başkaları için görüş yansıttığı zaman çok ölçülü davranmayı öğrenir.

Kendi davranış ve düşünme biçimlerinin ne ölçüde, nereye kadar ve nasıl olması gerektiğini bilir. Her davranışında başkalarının hürriyetini ne oranda etkilediğini düşünür.

Kendilerini tanıyamayan insanlar.

Kendinden çok başkalarını mutlu etmeye çalışırlar. Kendilerini öne çıkartmak, çarpık düşüncelerinin kabul görmesini sağlamak için uğraşırlar. Sahibinin sesi olmak onları rahatsız etmez.. Ufak çıkarlar uğruna başkaları tarafın-

BİZE GÖRE KEMAL BOLAYIR

dan kullanılmak kişiliğini ve onurunu yıpratmaz.

Bu noktada hemen bir soru soralım; Kıbrıs'tın Kuzeyi'nde hangi tip insan sayısı fazladır?

Neden bazı kişiler kendini tanıyor da bazıları tanımıyor?

İnsanın kendini tanıyıp tanımaması bir kültür ve eğitim olayıdır. Toplumların sosyo-ekonomik konumlarının gelişmişlikleriyle ilgilidir.

Gelişmiş ülkelerde kendini tanıyan insan sayısı oldukça yüksek olmasına karşın gelişmemiş ülkelerde bu oranın düşük olduğunu görürüz.

Gelişmemiş ülkelerde çok rastlanan bir görünüm daha vardır.

Bazı insanlar basit çıkarları uğruna, önde bulunma uğruna toplumda değer gören bazı kavramlara sıkı sıkıya bağlı kalırlar.

Orneğin, dine çok bağlı görülürler. "Allah korkusu, din elden gidiyor" korkusu ile insanları duygularını sömürerek kendilerini önde tutarlar.

Milliyetçilik kavramına sıkı sıkıya bağlı olduklarını gösterenler vardır. Her kişinin belli oranda bir milliyetçilik duygusu varken, bunlar "milliyetçiliği" adeta ipotek altına alarak kendilerini hep önde gösterirler.

Bu kez, vatan elden gidiyor, malımız, canımız, namusumuz tehlikede olduğunu söyleyip dururlar.

İşin acı olan yanı da çoğu kişiler vatan sevgisi, toplum sevgisi ile milliyetçiliği kendi çıkarları doğrultusunda birleştirirler. Ve de bunları kendi çıkarlarına buluştururlar.

Ellerinde kendilerine özgü bir mesura ile "ben çok dındarım veya ben çok milliyetçiyim" kavramlarını öne çıkartmayı çok severler.

Ama tutum ve davranışlarının vatan ve toplum sevgisi ile ne oranda bağdaştığını görmezler.

Tıpkı içerideki ve dışarıdaki deliler gibi Tıpkı içerideki ve dışarıdaki hırsızlar ve katiller gibi..

ÖTEKI YAZILAR
ASIM AKANSOY
(25.8.2001)

İktidarın Halleri ve Hamamböcüleri...

Ülkemizde farklı görüşler arasında veya günlük yaşamda karşılaşılan iletişim sorunun en önemli nedenlerinden biri, iletişim sırasında veya onu önceleyen olaylar karşısında kullanılan kavramların hayata tercümesinin yanlış olmasıdır. Demokrasi, devlet, örgüt, birey, sorumluluk, ahlak-etik, özgürlük, barış, medya örneklerinde olduğu gibi. Farklı ideolojik donanımların değişik yorumları ve dünyanın büründüğü yeni boyut karşısında gelişen algılama biçimleri farklı olabilir, ancak yasama nüfuz edecek pratiklere cevap veren belirli standart normların varlığı kaçınılmazdır. Bu normların oluşumunun sadece toplumsal uzlaşma üzerine kurulmasının yeterli olmadığı, insanlığın yarattığı temel değerlerle paralel olması gerektiği de unutulmamalıdır.

Ülkemizde toplumsal bir uzlaşmanın yaşanmamasının en önemli nedenlerinden biri iste bu anomali olsa gerek. Çünkü farklı düşüneni yıkıcı faaliyet gösteren unsurlar olarak gören iktidarın demokrasi, diyalog diye bir sorunu olmuyor. Varolan kurumları ve oy kullanma mekanizmasını demokrasinin vazgeçilmez örneği olarak sunup isin içinden çıkabileceğini ve bu bağlamda görüşlerini dayatabileceğini, aslında bunun yeterli olduğunu bir kabul olarak toplumun önüne koyuyor. Bunun da ötesinde sorgulama, eleştirme, katılma, açıklık gibi vazgeçilmez demokratik kültürel özelliklere en küçük bir tahammülü göstermiyor; buna katlanamıyor. Bu durum toplumsal uzlaşmanın kendi dayatmaları doğrultusunda gerçekleştiremeyeceğini bilmesinden kaynaklanan bir güven bunalımına da işaret ediyor aynı zamanda.

İktidar; askeri, bürokrasisi, medyası, sivil örgütleri....gibi suretleri ile toplumsal yasama müdahale ederek farklılıkları aynılaştırmaya daha doğrusu kendine benzetmeye çalışırken büyük ölçüde gerçek suretini ortaya çıkarmaktan geri kalmamaktır. Despotik, otoriter, demokrasi özürü...

Çeşitli medya kuruluşları da bu oyunun bir parçası olmak zorunda kalıyorlar (ya da tercih ediyorlar!) elbette. Demokrasinin aldığı yaraları veya ayaklar altına alınmasını görmezlikten gelmeyi büyük bir marifet saydıkları gibi çoğu kez buna alet de oluyorlar. Demokrasinin daha çok umut daha iyi bir yaşam imkanı olduğunu gerektiği kadar görüp gerektiği kadar ele alıyorlar. Hatta bazıları iktidarın masası olmayı, kraldan fazla kralcilik yapmayı, ele aldıkları konu hakkında hiçbir bilgi sahibi olmadan, araştırmadan ve sorgulamadan, yalan yanlış bilgileri yansıtarak aydınları ve örgütlerini afise etmeyi görev biliyorlar. Bu onların görevi elbette çünkü varlık nedenlerini (özellikle ekonomik anlamda) bugünkü çarpık yapılanmanın devamında bulmaktadırlar. En küçük bir demokratik iyileşmenin kendi kendilerinin yok oluşuna neden olacağını iyi bilmeleri giderek daha acımasız ve kati bir tutum almalarını gerektiriyor.

Hamamböcüleri sitesi bağlamında gelişen olaylar ve Kıbrıslı gazetesinin tavrını da bu anlattıklarım çerçevesinde değerlendiriyorum!

Günümüzde yeni teknolojik gelişmeler bağlamında ortaya çıkan yeni demokratik imkanların pek çok örneğine rastlıyoruz sanal (internet) ortamda. Devletlerin yasakladığı, sınırladığı pek çok olgu sanal ortamda asılabiliyor. Ve yeni bir kamusal alan giderek oluşuyor. Geniş katılım olanaklarına sahip ve olabildiğince serbest, sürekli yeni imkanlara açık ve sınırsız. Devletin kolayca denetleyemeyeceği baskılayamayacağı denli farklı bir boyut üzerinde görüşler sürekli paylaşılabilir, tartışılabilir, coğrafyaları saniyelik zaman dilimleri ölçüsünde aşarak tüm dünya insanlığı ile buluşabiliyor. Hatta kararlar alınıp örneğin küreselmeye karşı küresel eylemlere bile girilebiliyor.

Ülkemiz insanı için sanal bir buluşma noktası olan Hamamböcüler sitesi de bu anlamda dikkate alınması gereken bir demokratik imkan özelliği taşımaktadır. İnsan hak ve özgürlükleri ve demokrasi normlarına ve evrensel gazetecilik değerlerine bağlı, sovenizme ve ırkçılığa karşı bir anlayış taşıyan bir oluşum olarak kendi ilkelerini açıkça ortaya koyan demokratik bir anlayışın ürünü. Genç kalemler yanında önemli yazarlara da ev sahipliği yapması, çeşitli araştırmalara yer vermesi kendisini önemli kılan özelliklerden bazıları.

Bu denli dikkate alınır bir oluşum karşısında gösterilen yıkıcı tepki bence anlaşılır bir durumdur! Çünkü amaç gazetecilik yapma kaygısının ötesinde iktidarın baskıcı tavrını yaygınlaştırmaktır. İktidarın ürettiği ideolojik söylemi yeniden üretmektir. Kendi varoluşlarını sürdürmek adına iktidarın hallerini ayakta tutmak, sürekli kılmaktır, hissettirmektir.

Demokrasi kavramını kullanmak için sadece kendine-toplumuna karşı değil insanlığa karşı da sorumluluk sahibi olmak gerektiği bilinmelidir. Bu çerçevede ülkemizde demokrasi bilincinin ne denli yaygın olduğunu bu ve benzeri olaylar karşısında gösterilen tepkinin boyutuna! bakarak görmek mümkündür diye düşünüyorum.

BASYAZI
YENIDÜZEN
(25.8.2001)

HARMANIN HARMANLADIGI BAS YAZI

Kıbrısli gazetesi günlerdir bu ülkede bilinen ve topluma kesinlikle zarar veren tarzda yayınlarını sürdürüyor.En kolay yollara bas vuruyor.Soguk savaşın en ilkel yollarını tutuyor.Bilinmeyen düşmanlar icad edip atıp tutuyor.Bunu yaparken insanları aşağılıyor.

Günlerdir yaptığı yayınlarda bu ülkenin yurtsever insanlarını Rum casusu diye suçlamanın en ilkel yollarını gerçekleştiriyor.Simdi Sevgül Uludağ'ın şahsında mesnetsiz atıp tutuyor. Bu insanları aşağılayarak sözde milliyetçi cephe kurulmasını sağlamaya çalışıyor."Vatan elden gidiyor".Böyle yaza yaza tüm sağcıları bir yere toplamanın şampiyonluğuna soyunuyor.Iste bu noktada Dogan Harman gazeteci Sevgül Uludağ için "şımarlama" yazı yazan insan tanımlaması yapıp suçlamaya kalktı.Simdi Dogan Harman ve belli merkezler bu yayınları ile meşhur casusluk davası ve komplo olayının sonuçlarından hala ders çıkartmadıklarını göstermektedirler..Bunun hem halkımızın içerisinde yarattığı tepkiyi ,hem de uluslararası camiadan aldığı tepkiyi çok kolay unutmusa benzemektedirler.

Bunların halka söyleyecek herhangi bir şeyleri olmadığı için ısrarla toplumun içerisinde kamplasma yaratmaya çalışmaktadırlar.Ekonomik krizin derinleştiği, halkın önünün tıkandığı bir aşamada, gündem saptırmak ve insanları temel meselerden uzaklaştırmak için bu ülkenin aydınlarını saçma sapan mesnetsiz olgularla suçlayarak bir noktaya çekmeye çalışmaktadırlar

Bu konuda basın örgütlerine de görev düsmektedir.Bir basın mensubunun gerici temelsiz suçlamalarla suçlanıp hedef gösterilmesine basın örgütleri de tepki göstermelidir. Bu anlayış durdurulmazsa bunun yarın kimi hedef alacağını kimse tahmin edemez.

Daha dün meşhur casusluk davasında "elimde belge var ama ne yapayım Rum tarafındaki casusum gelmedi "deyip, kendi insanını "casus" diye suçlarken kendinin casusu olduğunu itiraf edip, hem içte hem dışta rezil olanlar hala aynı bayatlamış ve artık "Yesilcam'in" bile çevirmeyi reddedeceği senaryolarla yol yürüyeceğini zan etmektedirler.

Bu konuda son olarak Kıbrısli gazetesine sunu söylemek istiyoruz.Biz bu topraklarda her şeyi doların ve sterlinin fiatına göre ödüyoruz ve varolmak için direnmeye çalışıyoruz.Bunu yapan insanlara Dogan Harman "% de kaç Türksünüz" diye soruyor ? Biz de ona soralım .TL 'yi eriten ve "Türk" toprakında TL kullandığı için su anda ülkede yasama sansini kaybettiğine inanan insanlarımız bu günleri yasatan siz sözde milliyetçiler gerçekten % de kaç "Türksünüz"?

ULUS IRKAD

HAMAM BÖCÜLERİNDEN KORKMAK

Dünya üzerinde çeşitli korku şekilleri vardır. Her insanın çeşitli fobilerinden gelen bir korkudur bu. Mesela bazisi uçaktan yani yükseklikten korkar, bazıları farelerden, bazıları da hamamböcülerinden korkar. Hamamböcülerini esasında korkulmayacak mahluklar da değildirler. Söyle evin lagim kuyularından tutun dolaplarına kadar bir yerleştiler mi onları nasıl temizleyeceksiniz akla kararı seçersiniz. Hele bir de internete yerleşenleri var ya, ceridenin biri takmış buna sagsun devamlı vatan millet adına bizi de korumak hasebiyle saldırı ve kortutma çareleri aramakta. Ama nafile... Bunlar aynen virüsler gibi internete yerleştiler ve de saldırdıkça saldırıyorlar ve üstelik de hamaböcülerinin KKTC'ye karşı olanları olduklarından ötürü de oldukça tehlikeli bulunmuşlar bu ceridemiz tarafından. Biliyorsunuz bunlar iç düşmanlardan sayılan hamamböcülerini. Ama olsun ya...Bir de bu ceridemizin uyarıları olmasaydı biz neler çekecektik bu hamaböcülerinden bir bilseniz. Hem de KKTC'ye karşı olan ve de galiba emperyalistler tarafından üretilen bu emperyalist ajanı hamamböcülerini(!) geçenlerde aynen yine emperyalistler tarafından kandirilip dış seyahatlerde beyni yikanan su meshur AHEPA'ci, Ihsan Ali Vakfinin ajanı öğretmen gibi KKTC'nin temellerini çürütmeye çalışıyorlar. Hele ismi Sevgül olan o kivrık saçlı dışı hamaböcüsü var ya, emirlerini yalnız CIA ve Amerika'nın bilmem hangi gizli örgütünden değil ama Çin'den bile almaya çalışmış ama Çin son zamanlarda İstanbul'daki bir Maocu dergi aracılığıyla bizim müttelikimiz olduğu için yalasin avucunu o kivrık saçlı hamamböcüsü . Bak sen, üstelik Maocuları tavlama için de ta Çin'e kadar gitmiş. Biz de gösteririz sana hanyayı konyayı. Çin'e gidenler arasında bizim teskilata yakın olanlar var ama hiç onları ifsa eder miyiz? Biz cimbizla onların adını “teshir” etmez sana hanyayı da konyayı da gösteririz. Seni hamamböcüsü dışı seni. O sadece Gazi ilkokulunda bulunan ve de çocuklarmıza çukulet vererek Yunanistan'a gitmelerini sağlayan ajan öğretmen gibi titreyip de kendine dönmesini bilecektir alimallah.

İslerimize de burnunu sokmaya çalıştı üstelik. Kız, ne o, biz o Ihsan Alici, AHEPAci, Fulbright'in gizli ödenekli başkanı ve müdürü, IWA'den 20000 sterlin alıp KKTC'nin temellerine mayın ve dinamit oturtan o YBH'li gazetede makale yazan ve de yazılarıyla KKTC'nin temellerini çürüten öğretmeni karalamaya çalışırken tam oyunun ortasında burnunu sokup yazdığı makalelerle bu ülkenin Cumhurbaskanlığı danışmanlarının da, dışıleri bakanının da aynı iki toplumlu toplantılara katıldıklarını yazman neyineydi? Niye yazdın ki o yazıları ve de toplum indinde oynadığımız oyunu bozdun? Tam da karalamaları ayyuka çıkardığımız KKTC'deki tüm olumsuzlukları yükleyebileceğimiz bir günah keçisi bulmuşken niye isimize burnunu soktun be hamamböcüsü? Camoka'nın intikamı kötü olur biliyorsun. Aynı karalamaları sana da yapıp o ilkokul öğretmeni saskına çevirdiğimiz gibi sana da bir saldırı başlattık ve de hanyayı konyayı sana bellettik. Seni gidi hamamböcüsü seni. Bizim amacımız belli. Yazılarıyla oyunlarımızı bozup rahatımızı bozanları, rantlarımızı engelleyenleri bizler de daha üstün çıkıp yalanlar ve karalamalarla bertaraf edeceğiz. Teshir edeceğiz yani... Teshir edeceğiz ki iftiralarla onu bertaraf edelim ve de bundan sonra efendime söyleyeyim bize su soruları sormasın: “Kutlu Adalı'nın katil faillerini niye bulmadınız?”

Basbug koordünatörünüz o zamanlar hükümette ve mecliste bulunuyordu niye Kutlu Adalı'yi öldüren balistik silah raporlarını açıklamadı? Ankara'ya gönderilen balistik raporlar niye açıklanmadı? Susurluk'un Kıbrıs'taki failleri nerede? Öldürülen MIT ajanı Tarık Ümit'in, Mehmet Agar'ın ve de Abdullah Çatlı'nın bankası olan First Merchant Bank'a çalışma iznini veren KKTC'deki işbirlikçiler kimlerdi? Hakkı Yaman namli adli kişiyle ilişkileri yaman olan devlet görevlileri kimlerdi? OYAK biletleri ile KKTC'ye gelen Abdullah Çatlı ve Sevgilisi Gonca Us nerelerde ve kimler tarafından misafir edilmekte ve de kimlerle işbirliği yapmaktaydı? Behçet Cantürk'ün anılarında ve de MIT'te açıkladığı eroin işlerinde işbirliği yaptığı işbirlikçiler kimlerdi? Tunca Bank'ın sahibinin Bursa'da öldürülmesinde Kıbrıs bağlantısı neydi? Partiler 1990 yılından itibaren niye bombalanmaktaydı? Burada söylentiye göre resmi bağlantıları olan Susurluk timlerini kimler yönetmekte bağlantı ve komuta nasıl sağlanmaktaydı? Ömer Lütfi Topal'ın öldürülmesinde Kıbrıs bağlantısı neydi? Güney Kıbrıs'ta yatırımları olan TC'li politikacılar kimlerdi? Susurlukta oldukça adı geçen, Hospro şirketinin sahibi Ertaç Tinar'i KKTC'nin İsviçre Büyükleçisi olarak kimler atama gayreti içerisindeydi? Kıbrıs'a Uzi marka silahları getiren Ertaç Tinar miydi?"

Sen hamamböcüsü provokatör! Sakin bize bu soruları veya bu soruları ima eden işaretleri sorma... Alimallah seni de bizim ceridede teshir eder teshirciliğimize bir o kadar daha özellikler kazandırırız. Bak sen... Üstelik bizim müteffik Çin'e de gitmiş... Hos bizim taraftan olan hanımlar da gitmişti ama olsundu çamur at izi kalır demisti Hitler. Biz de onu yapıyoruz. Hos, bize Hitler de bos gelir, geçenlerde biz Lenin'i bile ilhakçı yapıp sunmustuk. Hem nereden bilecek bu halk o sözlerin hangi kaynaktan olduğuna? Biz hep kafa karıştırırız zaten. KKTC ilanında da aynı misyonu oynamistik . Biz sosyalist biliniriz ama egemenlere de en fazla destek verimiz. Böyle Sosyalistlige canım kurban. Anladın mı hamamböcüsü şimdi olanları. Biz teshirciyiz..Adami bir teshir ettik mi değil Kıbrıs'ın hudutlarını dünyanın neresine kaçsa bulur lekeleriz. Biz teshirciyiz. Lekeleriz.. adam iftiralarımızdan hasat olur hasat. Biz de bir köseye çekilir ruhumuzu tazeler tatmin oluruz. Biz teshirciyiz. Adami bir teshir ettik mi bir daha toplumun yüzüne bakamaz.

Ama sakın duymasın Basbug koordünatörlerimizden biri için de az şey söylemiyorlar hala. Örneğin milliyetçi ama geçenlerde kayınvalidesini mi yoksa kayınpederini mi ne yasak olmasına rağmen hasta olduğu için Güneydeki Rum hastahanesine götürmüş. Sssst aman kimse duymasın yoksa hamamböcülerine laf da anlatamayız. Seni gidi dışı hamamböcüsü seni...

Biz teshirciyiz yalanla iftara ile teshir eder sonra da ruhumuzu tatmin ederiz...

VENEDIKLI

Fıkra bugüne dek dinlediğim en tatlı fıkralardan biri... Bir Avrupalı ile bir Çinli aynı trende, aynı kompartımanda seyahat ediyormuş... Çinli elindeki gazeteye yumulmuş okuyor. Avrupalı, -Affedersiniz, siz Yahudi misiniz, diye soruvermiş Çinliye... Çinli gazeteden basını kaldırarak, -Hayır, Yahudi değilim, demiş... Bir süre sonra Avrupalı yine üstelemiş: -Affedersiniz, siz Yahudi misiniz? Çinli yine, -Hayır, Yahudi değilim, demiş... Çok geçmeden Avrupalı dayanamayıp aynı şeyi bir daha sorunca, Çinli öfkeyle patlamış: -Yahudiyim be, ne olacak, demiş... Avrupalı gülümsemiş: -Amma da Çinliye benziyorsun ha!

Yüzde kaç Türk olduğumuzun hesaplandığı essiz günlerden geçiyoruz... Bize soruyorlar: -Söyleyin bakalım, yüzde kaç Türksünüz? Yüzde kaç Venedikli? Yüzde kaç Lüzinyan? Yüzde kaç Cenevizli? Ve elbette yüzde kaç "İngiliz piçi"... Benim babam Hasan, dedem de Halil idi... Halil dediysem, o Çökertmeden yola çıkan Halil değil... Baf'in Tera'sından... Tera'yi ben hatırlamam, bir kocaman incir ağacından ve yol kenarındaki bir akarsudan baska... Yazık, bir kere bile sormadım dedeme. Belki Venedikli bir sevgilisi vardı. Teralılar hovarda adamlardı... Ve gönül ferman dinlemezdi elbet üzüm bağlarında... Orgazma yaklaştıkça "Ya taksim ya ölüm" diyen çıktı mi hiç oralarda? Ya da "Türk ölür, ama teslim olmaz" diye bağırır? İşte bu muzir asıkların faileri de meçhul, o cinayetler gibi... Kimse bilmez nerden gelir nereye gider... Burası bir han... Süvariler atlarını suvarırlar sadece burada... Benim dedem eski mezarlıkta yatar... Tera'yi görmek nasip olmadı ki bir daha...

Soruyorlar Türkoğlu Türkler, Akdeniz'in fahisesinin kanını içerek bir daha... -Söyleyin yüzde kaç Türksünüz? Mesele tohum meselesi... O trendeki Çinli gibi, -Venedikliyim be, ne olacak, desek bu tohumların sirri mi çözülür? Baylar... Siz bu toplumu bilmezsiniz... Bu toplumu tanımazsınız... Çok üstelemeyin... Çok dürtmeyin... Çok efelenmeyin... Inadi inat... Inadi esek inadi! Sonra Nuh der peygamber demez... Sizi çatlatmak için... Sizin o ard niyetli sorunuza istediğiniz cevabı vermemek için... Pencereyi açıp bütün dünyaya bağırabilir: -Venedikliyim bre gafil, ne olacak? Çok dürterseniz "Ne mutlu Venedikliyim" diye de haykırabilir... Karışmam... Benden söylemesi... Sanki bilmez misiniz, buralarda herkesin işleri ters gitti ve ters bir adam oldu. Sırf sizin gibi yiyici bir takımın aynı yolun yolcusu olmadığını göstermek için, sütün bile kara olduğunu kanıtlayabilir... Ne sandınız ya... Onun için fazla dürtmeyin... Benden söylemesi... Söylemedi demeyin... Sener Levent – AÇI – Avrupa – 27.8.2001

OSMANLI GELDI ASKA...
YURTSEVERLERIN
ASKLARIYSA
BAMBASKA....

Bir haftadır, her nasılsa 'Kafesli' adi verilen Aygasyano mahallesindeki hamamci Tandi, telak Ermeni Garabed ve Simsar Pembe hanım hakkında bilgi toplamaktan fırsat bulup da kösemizde yazı yazamadık. Dolayısıyla gördüğü her sarı cizmeliyi Mehmet ağa sananlara da, gazi göz anlayanlara da yanıt veremedik. Yine de bir şey değil. Nedeniyse değmezliği. Çevremizin ne kadar çok renkli ve çok sesli olduğunu bilemezsiniz. Zaten çoğu konuları araştırıp okumadan bilmeniz de mümkün değil. Sözüünü ettiğimiz kitaplar da, geçmişimizi örtülemek için 'Vatan millet Sakarya' ile başlayan ve yazarlarına da köse üstüne köse döndürten kitaplar değil. Sözüünü ettiğimiz kitaplar, Osmanlı arşivine dayalı olarak yazılanlar. Biz her daima atalarımızın Osmanlı oluşuyla öğrenen bir milletiz. Hatta kendilerine Türk milliyetçisi adı verenler öyle bir öğrenirler ki, Kıbrıs'a ayak bastıkları günü resmi törenlerle kutlamayı milliyetçiliklerinin bir ödevi sayarlar. Ama durum öyle mi? Osmanlinin soyuyla sopunun, hatta kanının ne olduğunu bilirler mi? Berekat versin Osmanlı arşivinde araştırma yaptıktan sonra "Padisah Anaları ve 600 yıl Bizi Yöneten Devsirmeler" kitabını kaleme alan Ali Kemal Meram'a. Meger Osmanlı'nın kani neymiş bilir misiniz? Kitabı okumayanlar için söyleyelim: "Biraz Yahudi, biraz Rus, biraz Venedik, biraz Ermeni, biraz Bulgar, biraz Arnavut, biraz Pomak, biraz sarp, biraz İspanyol, biraz Yunan, biraz Rum, ve biraz da Türk" Zaten Sevgül Uludağ da bunun aksini iddia etmedi ki... Aslında Sevgül Uludağ soylu bir insan. Malum olduğu üzere atalarımız "Soyuna çekmeyen soysuz olur" derlerdi. Gardiyan olan rahmelik babam ile komusumuz gardiyan Asaf dayı da dobracı olduklarından onlar da "Soyunu inkar eden soysuzdur" derlerdi. Yalan mı yani?

Biz Kibrislilerin Osmanli kani tasidigimiz meselesi iste böyle. Simdi de gelelim Osmanlinin en çok kanini akittigi ve atalarimiz saydigimiz Türkmen, Yörük ve Alevilere... Biz Kibrisli Türk ve Kibrisli Rumların, Türkmen, Yörük ve Alevilerin örf, adet, gelenek ve göreneklerinin bazılarını aldığımız bilinmez değil. Gerçi bizim Türkmenler gibi rumca yazılmış olmakla birlikte türkçe okunan KIRIL gibi bir alfabemiz yok ama, hem Türkçeyi, hem de Rumcayı onlar gibi farsî biliriz. Adlarımız da onlar gibi ya Hasan, ya Hüseyin, ya Hasan Hüseyin, ya da Ali... Ölülerimizi onlar gibi ikiser ikiser gömer, öteki dünyada kavga etmemeleri için de aralarına bakır bir kurus atarız. Yemeklerimizi onlarınki gibi 'Piron' ile yeriz. Hava tahminimiz olan 'Minellaya sistemi', onların 'Buhur Günleri'nin tıpkısının aynı Köpek ısırın insanlarımızı, onlarınki gibi sabaha kadar uyutmayıp onlara "Köpek Düğünü" adı verilen çalgılı eğlenceler düzenleriz. Dahası da var ama , şimdi burada Dr.Nazim Beratlı'nın tesbitlerini aktaracak ne yeterli zamanımız var, ne de yerimiz... Bu nedenle biz sadece meraklılarına Dr. Nazim Beratlı'nın kitaplarını okumalarını önerebiliriz.

Osmanlinin kanından söz ettik. Osmanlinin kestigi Türkmen, Yörük ve Alevilerin kanından da söz ettik. Ne kaldı geriye söz etmedigimiz? Bizimkisi mi? Ne gerek var. Babam Gardiyan Hüseyin Bağışkan ile arkadaşı gardiyan Asaf dayının 'Soyunu inkar eden soysuzdur' dediklerini yazdık ya... İngiliz yazarlar bizim kanımızı taşıyanlara 'Linobambaki' dediler. 'Kırmızı bölgeler' dediler. 'Miks' dediler. Ve bizim Kibrisliler de buna 'Mezokörto' derler. Anlayacağınız anca beraber kanca beraber.

(Eskiden Yeniye – Tuncer Bağışkan – Avrupa – 26.8.2001)

Avrupa'dan Mektup
(26.8.2001)

DÜZEYSİZLİK VE ULUDAG

Kıbrıs Türk Barış Kuvvetleri'nin eski Komutanı Korgeneral Sükrü Sarıisik, tipki Rauf Denktaş gibi "Kıbrıslı" gazetesinin önde gelen destekçilerindendi. Zaten Kıbrıs'a veda ederken, Sükrü Beyin bu gazeteyle yaptığı özel ziyaret de bu desteğin kamuoyuna açıkça yansıtılmasıydı. Güvenlik Kuvvetleri eski Komutanı Tuğgeneral Ali Nihat Özeyranlı'nın ilişkileri de çok ileri düzeydeydi bu gazeteyle. Bu ilişkiler özellikle ünlü casusluk komplosu sırasında zirveye tırmanmış, "Kıbrıslı" gazetesi "Avrupa" yazarlarının casus olduklarını kanıtlamak için akla hayale gelmedik iğrenç yayınlar yapmıştı. Simdiki komutanların durumu ne? Anladığımız kadarıyla, askeri makamların bu gazeteyle desteği sürüyor. Çünkü böyle bir destek olmasa, bu gazete ayakta duramaz. Batar... Neden batar? Arkasında güçlü bir halk desteği olmadığı için...

Bunları ne diye yazıyoruz? Bu gazeteyi neden askerinin ve Denktaş'ın sözcüsü saydığımızı size anlatmak için... Askeri makamlar da, Denktaş da halka dolaylı olarak söylemek istediklerini bu gazetede söylerler... Birine saldıracaklarsa, bu gazetede saldıırırlar... Toplumda beğenmedikleri kişilere hakaret yağdıracaklarsa, bu gazetede yağdıırırlar... "Kıbrıslı" gazetesinin kösecileri, görevlerini en iyi biçimde yerine getirmek için canla başla çalışırlar... Gazetede düzey yok. Küfür çok! Simdiye dek basınıımızda esine rastlanmayan küfürler... Askeri makamlar belki farkında değiller. Bu gazeteyle verdikleri destekle kendi kendilerine adeta hançer saplıyorlar... Halk nazarında itibar kaybediyorlar... Ahali, -Eğer komutanlar bu gazeteyi bize münasip görüyorlarsa, demek onlarda da iş yok, diyor.

Sürekli bayrak ve vatan kavramlarının arkasına saklanan “Kıbrıslı” gazetesi, düzeysizliğin sampiyonluğuna soyundu adeta. Son yaptığı da ne? Arkadaşımız Sevgül Uludağ’ı karalamak. İsteri ve öfke büyük. Gazete bir haftadır baş sayfasında Sevgül diyor da başka bir şey demiyor. Bu ne cinnet? Bize göre bu yayının sorumluluğu da askeri makamlara ait... Zaten onlar da kendilerinden o kadar geçtiler ki, maskelerinin düstüğünü bile farkedemediler. Gazete, ancak istihbarat kaynaklarından elde edilebilecek bilgiler yayınlıyor. Mesela Sevgül’ün son beş yılda yurtdışında nerelere gidip geldiği... Seyahatlerin tarihleriyle... Neredeyse saati saatine, dakikası dakikasına... Bu bilgileri istihbarat birimleri vermezse kim verebilir? Ayıp, çok ayıp...

*-----

Kim daha Türk?

Sevgül'ün Türklüğü meselesine taktim kafayı... Üzüldüm aslında... İnsanlığıyla değil de Türklüğüyle uğrasılmasına... Kim kimin hangi kani hangi oranda tasidigini ne kadar biliyor? Daha önce de söyledim, Londra'da Toplum Postasi gazetesinde çalışıyorum... Bu gazete için geçenlerde bazı belgeler karıştırıp ilginç bir varsayım ortaya çıkardım... Ve bu varsayımı çok da ciddi bir şekilde haber yapıpı birinci sayfamızdan yayınladım... Keske Toplum Postasi buraya da gelseydi de siz de okusaydınız. Kimin ne kadar Türk ya da ne kadar başka kandan olduğuna meraklıların içine su serpilecekti. Çünkü Sevgül'de biraz olan o kandan biraz da kimde vardı biliyor musunuz? Makarios'ta! Hep söyleniyordu... Hep anlatılıyordu Makarios'un Türk kani tasidigi... Zaten bir insanın onun kadar fantik Yunan milliyetçisi olabilmesi için 'Damarlarındaki kanın' ne kadar saf ve temiz olduğunu ispat etmesi lazım. Tıpkı Fotoğrafçı Rauf Dayı'nın etrafındaki saldırganlar gibi... Kim daha saldırgandır? Kim ısrarla Türk olduğunu, Türklüğünü, Türkçülüğünü ispat etmeye çalışır? Elbette ki şüphesi olanlar... Makarios da öyleydi... Makarios'un asil adı Michael Christodolou Mouskos'tu... Eski adı Xerovouno olan Kurutepe (Bugünkü Yesilirmaklıların eski köyü) de Kutlu Adalı'nın 1961'de Türk Cemmat Meclisi için yaptığı bir araştırmaya göre Yusuf Mouskos adlı bir türk tarafından kurulmuştu... Mouskos soyadı Yesilirmak'ın hemen dibindeki 40 Mil köyünde 1974'e kadar yasadı ve bu köyde yani Yesilirmak'ın hemen dibindeki 40 Mil'de EOKA adıyla da özdeşleşti... 40 Mil (Bugünkü adı Bademliköy) köyü ile Gemikonagi (Xero) arasında tam Vuni tepesi altındaki yol üzerinde 1958 yılında bir İngiliz subayına suikastte ölen ünlü EOKA'cinin adı da Mouskos'tu ve herkes Makarios'un akrabası olduğunu biliyordu. 40 Mil köyündeki Mouskos'lar ile Makarios'un doğduğu Panaiya köyündeki Mouskos'lar, aslında evlatları Rumlarla evlenen veya Rumlardan Yesilirmaklıların atası Yusuf Mouskos'un torunlarıydılar...

Dolayısıyla Makarios'da kesinlikle Türk kani vardı... Dervis Ali Kavazoglu'nu vuranlara dönemin komutanı 'Vuracaksınız ki Türk olduğunuzu, Teskilatçı olduğunuzu anlayalım' dememis miydi? İnsan geçmişinden bir kez şüphe etmeye görsün! İnsan geçmişini bir kez değiştirmeye görsün! Yeni halini ispat etmek çok zordur. Yeni halini kanıtlamak adeta imkansızdır! Mesela eskiden solcu olup simdilerde sağcı olan döne ne yapar? İlhan Selçuk'a göre, döndüğünü ispat etmek için efendisine köpeklik eder! Makarios da öyle miydi? Makarios da acaba geçmişindeki Türk kanını gizlemek için mi bu kadar çok 'Yunanlaşmak' mecburiyetindeydi? Veya ne bileyim! Geçen yazımda da belirtmistim: Sevgül Uludağ ile bu kadar uğraşmak da bazı şeylerin ispatı mı? Sevgül Türk mü? Kim takar Sevgül'ün Türklüğünü, Rumlugunu, Lüzinyanlığını, Misirliliğini, Venedikliliğini ya da Sudanlılığını! Sevgül'ün ne olduğunu ispat etme derdi olmadıgından eminim... Sevgül'ün Türklük ya da döneklik kompleksi olmadıgından da! Ama ya kompleksi olanlar! Türk olup olmadıkları, falancasının ya da filancasının Rum olup olmadığı bizi hiç ilgilendirmediği halde ısrarla 'Ben Türküm' diye bağırıp her yazdıklarının sonuna 'Ne mutlu Türküm diye' ekleyenlerden korkmalı! Çünkü onlar Türklüklerini Türklere ispat etmek zorundadırlar ve bu nedenle çok tehlikeli olabilirler!

(Serhat Incirli – Londra Mektubu – Avrupa – 26.8.2001)

OKUYUCU MEKTUBU – AVRUPA – 27.8.2001

Yüzde kaç Türk?

K.C.

Günlerdir bi tartisma ve çirkin bir polemik baslatildi. Gazeteci Sevgül Uludag'ın benim anladığım ve çirkin saldırılar için talimat verenlerin de pekala anladığı gibi Kıbrıslı Türkler ve tabii ki Rumlar da tarih boyunca Kıbrıs'tan gelip geçmiş bütün uygarlıkların etkisi altında kalmışlardır. Yani Lüzinyanların, Venediklilerin, Cenevizlilerin, Arapların, İngilizlerin, Osmanlıların ve Türklerin kültür açısından herkes birsey bırakıp gitmişlerdir. Gitmeyenler de olmadı mı? Kıbrıs'ta kalıp yerlesen, evlenen ve çoluk çocuk sahibi olan? Eserler bırakmadılar mı? Kaleler, kiliseler, hanlar, hamamlar ve camiler? Kimimiz Lüzinyan sarayında oturduk, kimimiz Venedik kilisesini camiye çevirip ibadet kıldık, kimimiz İngiliz binalarında adalet aradık. Gazeteci Sevgül Uludag bundan başka birsey söylemedi. Bunlara ben de katılıyorum. Yazdıkları bizim zengin tarihimiz ve kültürümüzdür. Yani bizde biraz Lüzinyan taraf vardır, biraz Ceneviz, biraz İngiliz, biraz Osmanlı, Arap vs. Bunu inkar edebilir miyiz? Etkilenme işi ister kültür olsun ister kan kaldı ki burada Sevgül Uludag'ın kastettiği “kan bağı” da değildi. Öyle olsaydı da farketmezdi. Bugün dünyada arı ırk mı kaldı? Bu zenginlikle övünmek bile gerekir. Dogan Bey ve tabii ona talimat verenler konuyu farklı yöne çektiler ve dediler ki “iste Sevgül Uludag der ki kendi kanında biraz Ermeni, biraz Rum, biraz Venedik, biraz Türk kanı vardır.” Ne alakası var? Ama Dogan bey ve tabii ona talimat veren istihbaratçılar konuyu öyle bir çarptırdılar ki kalkıp herkese “söyle bakalım sen kaçta kaç Türksün?” diye. Tabii millet de bunların yaptığını görünce Türklüğünden bile utanır oldu. Sizin Türklük dediginiz buysa bende Türklük sıfırdır, var mı diyeceginiz? Demeye başladı.

Ya İngiltere'de ve Avustralya'da yaşayan Kıbrıslı Türklere ne deyecek Dogan Bey? Kimisinin annesi İngiliz kimisinin babası. Adını bile değiştirenler var. Onlar için ne söyleyelim. Mezokörto mu? Yani Dogan bey ve kendisine talimat veren istihbaratçılar kas yapayım derken göz çıkardılar. Kim Türk? Kim kaçta kaç Türk? Kimin elinde ber'at var? Dogan Beyin mi? Erhan Arıklı'nın mı? Abdullah Azizoglu'nun mu? Denktas'ın mı? UHH'cu Taner Etkin'in mi? Konu biraz daha eselenirse görülecektir ki millet Dogan Beyin Kıbrıslı Türklere yaptığı hakaret gibi “mezokorto” çıkacak. En iyisi Dogan ben “en milliyetçi ve en Türkçü” geçinenlere baksın. Etrafındakilere yani. Bize söylemek düşmez ama kimisinin annesi, kimisinin dedesi Rumdur! Bugüne kadar da bundan kimse rahatsızlık duymadı. Kimse de ötekini “senin annen Rum, senin deden İngiliz diye de aşağılamadı. Herkes kardeş kardeş geçinip gidiyor iste. Dogan bey soruyor, kaçta kaç Türksünüz diye. Ama tehlikeli bir mecraya girdi. Sadece o değil, ona talimat verip bu konuyu çirkin bir şekilde tartıştırmak isteyenler de. Dogan bey bilmez ki Türkiyeliler her bize kızdıklarında “İngiliz piç” derler? Bilmez mi ki Türkiye'nin dış politikasını elinde tutan İsmail Cem Türk asilli değildir. Üstüne üstlük oğlu bir Arjantinliyle, kızı da bir Iraklıyla evlidir. Dogan bey bilmez mi ki Türkiye'nin ekonomik politikasını elinde tutan ve kendi maaş ve gizli ödeneklerini de karşılayan Kemal Derviş'in babası Türk, annesi Alman, karısı da Amerikalıdır. Daha sayalım mı? Çok çirkin ve seviyesiz bir tartışma başlattı Dogan bey ve istihbaratçılar. Hitler ırkçılığından beter bir ırkçılık sahneliyorlar. Buna karşı herkesin karşı çıkması ve mücadele etmesi gerekir. Kim daha Türkmüs? Kim kaçta kaç Türkmüs? Eyidir, tartışalım bakalım, kim daha Türktür. Hodri meydan.

Kadınların Barış İçin Sivil Girişimi'nden, Kıbrıslı'nın Uludağ'ı hedef alan saldırılarına sert tepki:

ANA YÜREKLERİ SUSTURULAMAZ

Kadınların Barış İçin Sivil Girişimi'ni oluşturan Yurtsever Kadınlar Birliği adına Genel Başkan Oya Talat, Barış ve Federal Çözüm İçin Kadın Hareketi adına dönem başkanı Vesile Usar ve Kadın Araştırmaları Merkezi adına Kurucu üye Neriman Cahit, dün yayımladıkları basın bildirisinde, Kıbrıslı gazetesinin, gazeteci-yazar Sevgül Uludağ'ı hedef alan saldırılarına tepki gösterdiler.

Kadınların Barış İçin Sivil Girişimi adına yapılan açıklamada şöyle denildi:

“Çağlar boyu barış ve demokrasi düşmanlarının, gericilerin ilk hedefleri hep kadınlar olmuştur. Kadınlar toplumun zayıf ve bastırılmış halkları olarak düşünülendiğinden, korkutularak sindirilmek istenmişlerdir.

Toplumsal hayatın dışına itilerek susturulmak ve bastırılmak istenen kadınların verdiği yasama katılma uğraşları, erkek egemen toplumlarda hep dışlanır ve aşağılanır. Alay edilerek küçük düşürülmeye çalışılır ve böylece demokrasi mücadelesinin olmazsa olmazı olan kadın dayanışması ve katılımı ekarte edilmeye çalışılır.

Ülkemizde de sürekli oynanan bu oyun şimdi yeniden sahnede. Arkadaşımız gazeteci-yazar Sevgül Uludağ'ın özelinde yeniden gündeme getirilmeye çalışılan, milliyetçilik postuna gizlenmiş saldırgan tavir, aslında ilerici güçlerin sindirilmesinde hep kullanılan alışılmış tavidir. Yıllarca birlikte mücadele verdığımız, barış ve özgürlük yanlısı, halkların kardeşliğine inanan ve insanların düşmanca duygulardan arınmış mutlu bir gelecekte sömürülmeden yaşamasını arzulayan bu mücadeleciler arkadaşımız, bir türlü sonlanmayan tehditkar saldırılara maruz kalmaktadır.

Gerçek-dışı iftiralarla kişilerin ülkedeki ve uluslararası çalışmaları kötülenemez. Gazeteci ve yazarlar kendi duygu ve düşüncelerinden dolayı gerici ve vurucu güçlere hedef gösterilemez. Hele böyle bir davranış başka gazeteci tarafından yapılırsa hiç affedilemez. Son günlerde Kıbrıslı gazetesinin gazeteci Sevgül Uludağ'a ve bunu vesile yapıp başka kişiliklere karşı sergilediği olumsuz tavri onaylamak mümkün değil. Aslında medyanın oluşturduğuna inandığımız oto kontrolünü çalıştırması ve ülkemizde yalana ve provokasyona dayalı haber içeriği olmayan olayların manşetlerde tutulmasının engellenmesi gerekir. “Çamur at izi kalsın” gibi bir düşüncenin medyada tutunmayacağına inanmak istiyoruz. Toplumsal gündemi saptırmak ise hiç doğru değil. Beklentimiz aslında tüm KKTC medyasının bu gibi tavırları kinaması ve böylesi olaylara geçit vermemesidir. Aksi halde oluşabilecek her türlü kötülüğün sorumluluğu üzerlerine kalacaktır.

Sevgül Uludag, bu ülkede özveriye dayali bir yaşam sürüyor. Tüm Kıbrıslı Türk gençlerin geleceğinin parlak ve mutlu olmasını düşünerek oğlunu büyüten bir anne olan Sevgül, gençlerimizin dünyayla kucaklaşacakları günler için uğraş veriyor. Bu uğraşlarında kendi ana yüreği gibi hassas, duygulu ve cesur kadın arkadaşları ile birlikte çalışmalarına katılıyor. Bunun en yakın bilirdikleri biz mücadele arkadaşlarıyız.

Ülkemiz Kıbrıs'ta bir daha savaşlar olmasın, Türk ve Rum Kıbrıslılar barışa dayali ortak bir geleceği yaratabilsin ve çocuklarımız artık kinle ve hırsıyla birbirlerini öldürmeden, insanca bir yaşam sürsün diye biz yurtsever kadınlar olarak yıllardır uğraş veriyoruz. Bu çok açık ve samimi istemimizi Kıbrıslı gazetesi yazarı Sayın Doğan Harman anlamakta zorlanabilir. Ama bilinmesi lazim gelen birşey var. Bizler Sevgül'ü yolda yürürken bulmadık. Sevgül de rastgele bu çalışmaların içerisinde bulunmuyor. Bu çok uzun ve zorlu yılların sonucunda Kıbrıs'ta insanca yaşamın yollarına tek tek parke döşedik. Bu taşların yerlerinden oynatılması ne Sayın Harman, ne de başka bir faşist ve gerici düşünceye nasip olmayacaktır.

Dünya bizi anlıyor. Türkiye'de, Yunanistan'da, Avrupa'da, Amerika'da, dünyanın dört bir yanında ve Kıbrıs'ın her yanında bizi anlayan ve destek olan kadın-erkek dostlarımız var. Kıbrısımızın kuzeyinde bozuk sosyo-ekonomik düzeni ve vurgunları, halkımızın dışından tırnagından artırarak biriktirdiği paralarına el koyanları unutturmak mümkün değil. Milli duyguları kilif yapıp toplumu bölüp yöneteceklerini sananlar yanılıyorlar... İssizlik nedeni ile yurdumuzu terk etmek zorunda kalan gençlerimiz, yüreklerimizde kanayan yara olarak durdukça daha nice kadın onların gözlerine diken olarak batmaya devam edecektir.

Biz yurtsever ve ilerici kadınlar, barış içinde, iki bölgeyi, iki toplumlu, Türkiye'nin güvencesinde refah ve mutlu bir yaşam kurulana kadar uğraşlarımızı sürdüreceğiz. Engeller hep olacaktır... Ama bizim yüreklerimiz dayanıklıdır... Bilinmesi gereken birşey daha var: ANA YÜREKLERİ SUSTURULAMAZ."

27.8.2001 – Lefkosa.

DEV-IS, Uludag'i fasist unsurlara hedef gösteren yayinlari protesto etti

Devrimci Isçi Sendikaları Federasyonu DEV-IS Yönetim Kurulu, bugün yaptigi açıklamada, gazeteci-yazar Sevgül Uludag'i fasist unsurlara hedef gösteren "Kibrisli" gazetesinin yayinlarini protesto etti.

Dev-Is Yönetim Kurulu tarafından yapılan açıklamada şöyle denildi:

"Bugün toplanan DEV-IS Yönetim Kurulu, gazeteci-yazar ve DEV-IS Onur Kurulu üyesi Sevgül Uludag'a karsi, bir basın kurulusunun girdigi mesnetsiz saldirilari degerlendirmistir. Sevgül arkadasimizin ülkemizdeki özgür düşünce temsilcisi gazetecilerden birisi oldugu bilincinde, baris istemi ile yazdigi yazilari sig ve dikatoryal bir tavirle degerlendirip Onur Kurulu üyemizi fasist unsurlara hedef gösteren bu yayinlari kinamaya karar vermistir. Ayrica üyemizin gazetecilik yetenegini baris gibi kutsal bir hedefe yönelik kullanmasi takdire sayandir. Onur Kurulu üyemize yapılan bu türlü saldiri ve karalamalari, demokrasiye, kisi hak ve özgürlüklerine yapilmis olarak degerlendirir, bu saldirilari gerçeklestirenleri siddetle protesto ederiz."

*** SENDİKALAR VE SIVIL TOPLUM ÖRGÜTLERİNDEN KIBRISLİNİN KARALAMA KAMPANYASINA TEPKİ:

“Saldırgan karalama kampanyasını siddetle kınarız”

TÜRK-SEN, DEV-İS, ÇAG-SEN, BES, KTOEÖS, KTÖS, KTAMS, BASIN-SEN, Yurtsever Kadınlar Birliği, Kadın Araştırmaları Merkezi, Brüksel Kadın Grubu ve Aile İçi Sıddet Grubu'ndan olusan sendikalar ve sivil toplum örgütleri dün ortak bir açıklama yaparak, Kıbrıslı'nın gazeteci-yazar Sevgül Uludag'a karşı baslattığı karalama kampanyasına tepki gösterdi. Örgütlerin ortak açıklamasında şöyle denildi:

“Çağdas ve demokratik ülkelerde kişilerin düşünce ve ifade özgürlüğü, temel insan hak ve özgürlüklerindedir. Basın ve yayın organları kişilerin bu hakkını, kendi anlayışlarına aykırı olmasından dolayı yargılama, çamur atma ve kişinin özel yaşamına saldırma hakkına sahip değillerdir.

Sivil inisiyatifin gelişmesinden korkan demokrasi dışı güçlerin desteğinde, ülkemizin içinde bulunduğu BARIS, DEMOKRATİKLESME, SIVILLESME sürecinde bu mücadeleye kalemi ile katkı koymaya çalışan gazeteci Sevgül Uludag'a karşı “Kıbrıslı” gazetesinde sürdürülen, kişi hak ve özgürlüklerini hiçe sayan saldırı karalama kampanyasını siddetle kınar, bu süreçte düşünce üreten her bireyin ülkemizin geleceği açısından önemli bir katkı koyduğunu vurgularız.”